

menter mod legalisering af cannabis, som tidligere er blevet fremført i forbindelse med behandlingen af spørgsmålet. Nærværende lovforslag går derfor ud på ophævelse af den nævnte revisionsbestemmelse.

Bemærkningerne til nærværende lovforslag indeholder tillige en kort omtale af spørgsmålet om eventuel yderligere hjemmel for anvendelse af administrative tvangsbestemmelser. Spørgsmålet er omtalt udførligt i den redegørelse, der for nylig er afgivet af kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomanien.

2. Kontaktudvalget vedrørende ungdomsnarkomanien har i september 1970 afgivet „Redegørelse II om visse sider af stofmisbrugsproblemets udvikling og forslag til påtrængende foranstaltninger“. Redegørelsen indeholder bl. a. i kap. 2 og 9 en omtale af de unge stofmisbrugere, som er anbragt på institutioner under børne- og ungdomsforsorgen, hospitalsvæsenet og fængselsvæsenet. På trods af undersøgelsesmetodens og materialets begrænsninger kan undersøgelserne formentlig tjene som grundlag for en beskrivelse af visse almene træk blandt de sværest belastede stofmisbrugere i perioden oktober 1968 til april 1970:

— der er sket en stigning i antallet af misbrugere i de helt unge aldersgrupper,

— der er til stadighed dobbelt så mange mænd som kvinder og indenfor fængselsvæsenets område en endnu større overvægt af mænd,

— næsten alle unge stofmisbrugere bruger cannabis enten lejlighedsvis eller regelmæssigt sammen med et eller flere stoffer,

— de sværest belastede stofmisbrugere foretrækker i stigende grad stoffer indenfor opiatgruppen (d. v. s. bl. a. opium og morfin og visse syntetisk fremstillede stoffer med lignende virkning: pethidin og ketogan); samtidig hermed er misbruget af centralstimulerende stoffer (amfetamin, preludin etc.) faldende.

På grundlag af oplysninger, kontaktudvalget har modtaget om stofmisbrugets omfang og karakter, bl. a. fra de ovennævnte institutionsundersøgelser, har udvalget i den ovennævnte redegørelse fremlagt nogle almene synspunkter for, hvorledes behandlingen af unge stofmisbrugere bør tilrettelægges og koordineres på de mange forskellige institutioner, der er inddraget i dette arbejde. Desuden har udvalget i første omgang udarbejdet forslag for de institutionsområder, hvor der er størst behov for en hurtig udbygning. De enkelte forslag bygger på erfaringer fra behandlingsarbejdet i København og Århus samt visse større provinsbyer og er på en række væsentlige punkter i overensstemmelse med foranstaltninger, som er foreslået i lande med lignende

misbrugsproblemer. Der henvises herom især til den svenske Narkomanvårdkommitté's betænkning: „Narkotikaproblemet, Samordnede Åtgärder“, (SOU 1969:52).

3. Kontaktudvalget har med teknisk assistance fra socialforskningsinstituttet gennemført en undersøgelse pr. 20. april 1970 over stofmisbrugets omfang og karakter på forskellige skoler. Undersøgelserne er under endelig bearbejdelse og kan forventes publiceret om kort tid.

Sammenlignet med en nogenlunde tilsvarende undersøgelse, som en arbejdsgruppe under sundhedsstyrelsen foretog i 1968, viser de foreløbige resultater af undersøgelsen, der omfattede 3.097 unge, at andelen af de repræsenterede unge, der har fået cannabis tilbudt, er steget fra 20 pct. til 40 pct., og at stedet for det første tilbud af stoffet fortsat i halvdelen af tilfældene er ved private sammenkomster.

Andelen af de repræsenterede unge, der har prøvet cannabis er steget fra 12 til 24 pct. Endvidere er andelen af unge, der bruger stoffet regelmæssigt (d. v. s. mindst 2 gange om ugen), steget fra 1 pct. til 4 pct.

Andelen af unge, der har prøvet andre stoffer end hash, er steget fra 2 pct. til 4 pct. Der er fortsat ingen blandede repræsenterede unge, der bruger disse stoffer regelmæssigt.

Brugen af cannabis er stadig mere udbredt blandt mænd end blandt kvinder, om end denne forskel nu er indsnævret noget. Stigningen i brug af cannabis gør sig gældende både i hovedstadsområdet og i provinsen, og brug af cannabis er således fortsat mest udbredt i hovedstadsområdet.

4. På foranledning af kontaktudvalget påtog socialforskningsinstituttet sig i efteråret 1969 at gennemføre en undersøgelse af stofmisbrug blandt studenter, der i efteråret 1967 blev indskrevet ved universiteterne i København, Odense og Århus samt ved nogle af de højere læreanstalter. Undersøgelsens formål var at følge en eventuel sammenhæng mellem stofmisbrug og studiepræstation og at forsøge at finde eventuelle sammenhænge mellem stofmisbrug og de unges holdning og tilhørsforhold til forskellige grupper. En eventuel udvikling hos ikke-brugere og brugere forudsættes søgt konstateret ved senere follow-up undersøgelser. Det vil derigennem være muligt at imødekomme det påtrængende behov for udforskning af eventuelle langtidsvirkninger af misbrug af cannabis og/eller andre euforiserende stoffer hos det antal personer, der ikke på grund af stofmisbruget er umiddelbart behandlingstrængende. Retningslinierne for undersøgelsen svarer stort set til en svensk studenterundersøgelse, der blev foretaget i 1968.